Körün Parmak Uçları

A. Ali Ural

akirakitap

Şule

9. BASKI

A. ALİ URAL'ın Diğer Kitapları:

Posta Kutusundaki Mızıka (1999, Deneme)
Yangın Merdiveni (2000, Öykü)
İmam Şâfiî Divanı (2002, Çeviri-İnceleme)
Makyaj Yapan Ölüler (2004, Deneme)
Resimde Görünmeyen (2006, Deneme)
Kuduz Aşısı (2006, Şiir)
Güneşimin Önünden Çekil (2007, Deneme)
Satranç Oynayan Derviş (2008, Deneme)
Tek Kelimelik Sözlük (2009, Deneme)
Ejderha ve Kelebek (2010, Deneme)
Bostancı Bahane (2010, Deneme)
Fener Bekçisinin Rüyaları (2011, Öykü)
Gizli Buzlanma (2013, Şiir)
Peygamber'in Aynaları (2015, Deneme)

aliural@hotmail.com
www.aliural.com.tr

akira

Şule Yayınları : 96
Şiir Dizisi : 3

Editör:
Ayşe Sevim Günay

İç Düzen:
Şule

Kapak:
Yasin Çetin

Baskı & Cilt:
Alioğlu Matbaacılık
Orta mah. Fatinrüştü sk.
No: 1-3 A Bayrampaşa
Tel: 0212. 612 95 59

Sertifika No: 12404
ISBN: 978-975-7796-62-X

Şule Yayın Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alayköşkü Cad. No: 2-4 K: 4 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 528 23 57 - 528 11 46 Faks: (0212) 528 25 89
e-mail: iletisim@suleyayinlari.com
www.suleyayinlari.com

A. ALİ URAL

KÖRÜN PARMAK UÇLARI

9. Baskı

ŞULE YAYINLARI
Haziran 2017

İÇİNDEKİLER

SUNÎ TENEFFÜS

bu adam ölmüş
nefesi kendi nefesi değil
göğsünün dalgalanması
narin bir kayığı yüzdürdüğünden
nabzı mı, böcek sesleri
siz bir çarşaf getirin hemen

bu adam ölmüş
gözlerinin feri gitmemiş mi, gitmez
eski bir rüyayı görüyor
dudakları mı kıpırdıyor
hayır söylemez

bu adam ölmüş
rengi solmamış mı, beyaza küs
yaşları mı kumsalı yakan
sunî teneffüs

bulduğunuz ilk martıyı kalbine sürün
bu adam ölmüş
götürün!

MUHTEVA

I.

herkes biliyor, hiç kimsenin bilmediğini
omuzlar, dövmeleri tanıyamıyor
gözeneklerine ejderha zerkedilen derilerle
üzerine ejderha çizilen derileri kim ayıracak
imal tarihi dokuz yüz elli dokuz
son kullanma tarihi okunmuyor
nişasta, su, şeker, glikoz

herkes biliyor, hiç kimsenin bilmediğini
koca bir denizden kollara düşen
kürekten sıçrayan damlalardır
her kavaktan bir hışırtı, her sevgiliden ten
her demir kendi pasını bırakır

yeşil ciğerleri yosun tutan bir orman
teneke ciğerleri pas tutan şair
biliyor, su kaç derecede kaynar
biliyor, bir gövde nelerden ibarettir

II.
bir dağı baştan çıkarmak zor değil
birkaç kaya yuvarlarsın eteklerine
bir bulutu kışkırtmakta ne var
boyun yetişmese de
ağaçları çağırmak için
topraktan yaratıldığını söylersin
gözlüklerini çıkartıp
gözlerini gösterirsin göllere

ayı sarartmak için yüzünü boya
güneşi çatlat
kiremitleri çatlatan hararetinle
dereleri köpürtmek için eğil
balık at nehirlere
kuşlara dil dök, kaplanları ağırla
karıncalara kırıntı
atlara koşu vadet
ey insan
kâinât-ı musaggara

III.
peşine takmış, gidiyor
böyle bir kafileyi görmedi kimse
böyle bir kafileyi ki körler bile
söküp kollarından üç noktalı pazubentlerini
bir kış nehri gibi katılıyorlar
öyle bir kafile ki, körler bile
ağaçların koştuğunu görüyorlar peşinden
yorgun bir meşenin geride kaldığını
ayaklarını suya sokan çocuklar gibi
saldığını kollarını söğüdün suya
öyle bir kafile ki
üzerlerinde kurt sürüleri
katılıyor tepeler sallayarak koca gövdelerini
ormanlar birden boşalıyor
işte kaplanlar kısmışlar gözlerini
güneşin de yer aldığı bir kafileye katılmak için
dillerini bileyen ve dillerini bilmeyen
şairlerin önünden geçiyorlar
bütün bir gün yürüdükten sonra
gece baykuşlarını salıyor
işte ay omuzbaşında

ay katılınca
şarkılara ay katıyor çocuklar
kızlar, saçlarını örüyor birbirlerinin
ihtiyarlar, çocukluklarını anlatıyorlar
çakalların elinde mağaraların
köstebeklerin elinde toprağın vekâleti
kedilerin yüzünde fare
köpeklerin yüzünde kedi izleri
izlerini yağmalıyorlar

bir günah işle ve onu öldür
geçmeden bir deniz kenarından
bir günah işle ve onu öldür
takmadan köpüklerini peşine
ahtapotları, denizatları ve yıldızlarıyla
mürekkep balıklarını kurutmadan gidişi
bir günah işle ve onu öldür

IV.

toprağın öyle kolları var ki
sarılırken ölülere
yılanları, solucanları ve kertenkeleleri ihmal etmeden
sarılıyor ayaklarına
gitmesinler diye peşinden
suyun öyle kolları var ki, boğuyor sevdiklerini
ayrıyken ayrı güzel, aynıyken ayrı-ı güzel
sarılınca kuduz sırlara, su topluyor yaralar
ateşin öyle kolları var ki
köklerini yakarken ağaçların
kollarını kurutuyor sular
ey daha dünyadayken yanan deri
terkederken gömleklerini yılanlar
sen bu suyla sil kolundaki resmi
yerine insan dövmesi yaptır
senin kollarının yanında ateşin kolları buz
sarkıyor saçaklardan

V.

ve dönüp arkasına baktı
hayır, taş olmadı gövdesi
bakmak yasak değil henüz
bir kazıda bulunmuş heykeller gibi
üzerlerinde aşkın merceği
taş kesildi bakanlar gövdesine
atarken adımlarını
sallarken kırbaçlarını
öperken sevgililerini
bıçaklarken dostlarını
ıslık çalarlarken
ve kazarlarken yeri
tırnaklarını çıkarırlarken yuvalarından
dişlerini gıcırdatırlarken
soğurken güneş, yanarken ay
ağaçların köklerinde ter
berberlerin usturalarında kan
rençberlerin dişlerinde buğday

VI.
yine yok
bir daha bakmayacak arkasına
taradıkça kalabalığı
birer ikişer düşmeyecekler yere
aldanarak muhtevasına
düşecekler, birer ikişer peşine

o muhteva ki, dağ bakırını bulur içinde
bakır, sesin yükünü
o muhtevadaki mıknatıs
çekemeyince taşın hüznünü
alyuvarlar ve akyuvarlar
kayalıklara sarılır

o muhtevada arzusu ejderhanın
omuzların korkusu, ilâhileri kavağın
toprağa dökülen timsah pulları
kâğıda dökülen mürekkep balıkları
onunla mayalanır
yılanların kış uykusu

yine yok
arkasında arıyor, peşinden gittiğini
gözüne perde inmiş istiridyelerden
soruyor, kendi peşinde mi?

yine yok
bir daha bakmayacak arkasına
herkes biliyor, hiç kimsenin bilmediğini

İZ

yumuşak bir silginin de izi kalır kâğıtta
pazar yerleri görür ağaçlar rüyasında
korku filmlerinden sarkar isli dalları
üstlerine yürür sandık sandık meyveler

söylenmemiş olmaz, yay titremektedir
birleşip kararırlar, vururlar ıslak
eski sözlerdir bulutlar, parçalı beyaz

nasıl dayanabilir elmanın ölmesine
merdivende karanlık, duvarda körler
dokunup unutmak ha lambanın düğmesine

ip atlamak istese kökler bırakmaz
para üstü arıyor fosforlu önlüğünde

VALİZ

valizimi hazırlamama yardım et
kollarından çekiyorlar saatin
kollarımdan çekiyorlar
bekçi elini düdüğüne götürüyor
yardım et
şimdi

şimdi çocukların üzerini açtığı vakittir
parmak uçlarıma basarak
uyandırmadan örtsem onları
uyku, hiçbir göze
çocuk gözüne yakıştığı kadar yakışmaz
uyku
bana da yakışır mı?

valizimi hazırlamama yardım et
kelimeleri sol tarafa koy
söylenmemiş olanları, yürünmemiş yolların yanına
kollarını mavi gömleğimin boynuna
ayrı ayrı koy güneşli günlerle karlı günleri
karıştırma

valizimi hazırlamama yardım et
sağ köşeye biblolarımı koy
tahtadan, camdan, tenekeden biblolarımı
harcamadığım demir paramı, deniz kabuklarımı
yolluk olarak bir elma, bir dilim portakal
bir hırka da koy belki üşürüm yolda

valizimi hazırlamama yardım et
kollarından çekiyorlar nehrin
kollarımdan çekiyorlar
bekçi elini düdüğüne götürüyor
en üste koy şiirlerimi

KÖRÜN PARMAK UÇLARI

sandaldır, ilgi yanıltır
sürüklenir koroda dilsiz
yarasalar imrenir körlüğüne
iz bırakmaz okurken parmak uçları

karşıdan karşıya geçmek ne güzel
bir çocuk usulca elini tutar
gösterir gözüyle kavisler çizip
buzlu dallarından yemişler sarkan
tren penceresiyle yarışan ağaçları

saydam sobada yanan üzüm salkımlarının
kışlarla yüzleşen yeşil ferinden
fırlar sarmaşıklar buzları yarıp
karnavalda kaybolur gümüş saatler
eskimo evleri erir aniden

adres defterlerinden uğultular yükselir
isimleri çizilmiş ölülerin matemi
fotoğrafın flaşı ruhunu alır
gürültüyle kırar krizantemi

kucaklayamaz kapı kolları
koluma gir diyemez kapı kolları
yalnız körler farkeder
masa temizlenirken ıslak bir bezle
sofradan kalkan açları

ah bu nasıl anafor
ne çekiyor bu parmakları
uçlarıyla dokunuyor
ağaca, güneşe, taşa
uçlarıyla kazıyor toprakları
ah bu nasıl bir fosfor

yer ver! işte ölüm
ayakta duramıyor, ön sıraya otursun
seç! işte siyahın tonları

ÇAMUR

sıkıntı basıyor yolcuları
yanaşamıyor gemi
kıyı az ötede
yanaşamıyor

azapların en elimi
kıyı yanındayken yanaşamamak
kaptan çabuk tut elini
kaptan elini

gemi dokununca iskeleye
kanatları dökülecek kuşların
iskeleye dokununca gemi
birer birer düşecekler denize

yanaşamıyor gemi, gemi yanaşamıyor
nefessiz kalıyor yaşlı bir kuğu
ah çamur!
toprakla suyun çocuğu

KANAYAN PORTAKAL

bıçağı sokuyorum portakala
kanıyor
düğmesi kopmuş gömleklerime sıçrıyor kan
ellerim
bir sokağı tarif eder gibi oynuyor
oynuyor ve akşam olunca
dönüyor evine
oyundan dönen yorgun çocuklara karışıp

bıçağı sokuyorum portakala
kanıyor
kalabalık, kimse kimseyi tanımıyor
annem düşüyor yeryüzüne
sise katarak gülüşünü
kimse annemi tanımıyor

bıçağı sokuyorum portakala
kanıyor
bütün çocuklar baston kullanıyorlar
oyun dönüşü
bütün anneler bekliyor

birini bekliyorum
anne değilim oysa

TAKAS

ah bu koku
bu sarhoş eden kertenkeleyi kaya dibinde
kurumuş balıkları ipte parlatan
yoğurt çıkınlarından damlatan suyu
ah bu korku
bu delirtip ayçiçeklerini gece
sarı yüzleri koparan yastığından
ah bu sabah
bu bahçe yüklü arabaları yola düşürüp
yüzülmüş derileri yoldan çıkaran

pazar; ağaçların biberden kolyeleri
pazar; kumaş toplarıyla açılan uyku
pazar; çömleklerin ağulu reçelleri
pazar; yanan tezgâh ve asma soğukluğu

altın toprakta, gümüş eritilmedi
güneş abandı çürük tenteye
yılanın zehri yaradan emilmedi
bal alıyor adam yılan derileriyle

ihtişamla parlıyor çuvallarda hurmalar
balıkçı satıyor ağını bedeviye
bir kahraman kılıcını suyla takas ediyor
birbirine dönüşüyor eşya bu garip yerde

bu urganla iyi adam asılır
bu bıçak keser direnen boynu
bu merkeple ağır yükler taşınır
bu köle verir sana ruhunu

kolları sallandıkça iki yanında
kilimlerin motiflerini söküyor rüzgâr
kolları sallanan iki yanında
bir müşteriyi bekliyor pazar

ki boş elleri; ondan sallıyor
ondan sallanıyor yürüdükçe yer
ayaklarını bir çift çorapla değişiyor
bir çift eldivene gidiyor eller

işte yanan tezgâhlar, asma mahrumu
işte tezgâhlarda kaşkollar renk renk
takas bu:
vişne çürüğünü seçen boyunla
bir kaşkolu değişmek

ey adalet!
üzüm mü vişneden üstün
bıçak mı, pamuğa denk
ey adalet!
seni zulümle takas edelim mi
bileğiyle değişirken bir hırsız
bir bileziği

TUZ

fakir bir yüzden tokatlar geçer
bir güç topu sarsılır lunaparkta
eski meşin
kahkahadan ibreler
usta bir taş eksik diyor duvarda

tekne sallanıyor
tuzdan bir heykel kıpırdıyor ucunda
tekne sallanıyor
sallantıdan değil rütbenin dökülüşü

tuzdan kollarıyla ağları toplamakta
akortsuz testilerde mahpus tatlı su
omuzlarını söküyorlar rütbeleriyle
tuzla açıyor gümüşten orucunu

tekne sallanıyor
sallantıdan değil rütbenin dökülüşü
boyasız ayakkabıları kucaklasa, ışıldıyorlar
tehirli bir treni kucaklasa, vaktinde kalkıyor

BOMBİKS MORİ*

dört kat elbise değiştirdin bombiks mori
ne tığ gibiydin, ne tığın vardı
dokunmadan anlamak halis ipeği
dokununca herkes anlardı

fakat yalnızdın bombiks mori
âhın kararttı kozanı
keşke söyleseydiler
yaprağın ipek olacağını

tüccarlar, makaslar, kumaş topları
bıktın mı duttan
hint portakalı mı çekti canın
bombiks mori
kazanlar kaynarken yandı mı canın
bedestende kelebek bulutları

sana yasak bombiks mori
giyemezsin sen ipeği
sana yasak bombiks mori

halkalar arasında kara kurdele
makas kes hadi
kavrulan kelebeği

---

* İpek böceğinin Latince ismi

FRESK

I

tual yaşlanır, müze sır verir, düşerdi çivi
ellerimi ezdim boyalarla, su kattım
kireç söndü, duvar yandı, sen geldin
kimse çalmasın diye
tavana yaptım resmini

ıslak sıva üstünde sevişti renkler
vals uzadı, fırça şaştı, ben şaştım
kurumadan göl bitseydi kayık
daha yıllarca uzatacaktım

sevindi mabedin soğuk kubbesi
heyecandan terledi, nemlendi sıva
ummadığı bir anda alınca kollarına
Mikelanj'ın diliyle fresk denen tazeyi

güldü tavan ressama elinden aldım diye
ressam kan çanaklarıyla yukarı bakıyordu
ebedîlik adına yeminler yakıp
bir duvara emanet bırakıyordu

II

önce kaşlar döküldü, kızamayacak
süzülürken karlar rengi değişti
iki siyah kayık yerde yatıyor

kaşsız da güzel

sonra kabardı saçlar ufalandı gökyüzü
sırrı yayıldı freskin yere
kapıştı falcılar büyülü tellerini

saçsız da güzel

burnundan bir parça düştü peşinden
ilâhiler yapıştı değdiği yere
koklayamayacak aldığı ilk çiçeği

aşksız da güzel

yüzün yağıyordu pul pul tavandan
kulaklar, yanaklar, kirpikler, tenin
ağır ağır iniyordu hüzün tavandan

III
resmi hâlâ tanımak mümkün
siyah bir bant çekip gözlerine
yargılamak mümkün

ve ne mümkün anlamak, gözleri düştü
düştü rüzgâr, kubbeler düştü
dalgalar, köpükler, levhalar düştü
göl düştü

bir dudaklar kaldı tavanda
direnirken yüzün en kutsal yeri
senfoni bitti
donakaldı şefin elleri

dudaklar dökülmedi
dudaklar dökülmedi
döküldü
dudaklardan

soluk alıyor ruhumda fresk
tavan cüzzamlıydı ihanet etti

BİR GÖL NASIL UYANDIRILIR

bir göl nasıl uyandırılır bilmem
neresine dokunulur
bir taş atsam korkup sıçrar mı
bilmem bir göl nasıl uyandırılır

düş mü görür kâbus mu
acaba saati mi
belki derindir uykusu
balıkları kırılır

bir göl nasıl uyandırılır bilmem
beni karşısında görmek ister mi
rüzgâr eğmişse kaşlarını
kapısı mı vurulur

yorgunsa nasıl kıyılır
bir göl nasıl uyandırılır

ELEK

I.
duvarı tutuyor eleğin vantuzları
bir tuğla olmak istiyor
dört köşeli, kırmızı
reddediyor tuğlalar onu
elek
örülmemiş bir tuğla gibi
seyrediyor duvarı

duvarı tutuyor eleğin vantuzları
tutuyor ve emiyor kırmızı tuğlaları
sarartarak yüzünü
tozlarını dökerek

bir nehirle tanışmadan önce
bir duvarla tanışmadan önce
bir çiviyle tanıştı elek

bir şafak vakti asıldı

II.

gürültüyle indirildi duvardan
bozulunca ağ, korktu örümcek
ne bir tablo
taze çerçevelerinden boya sızdıran
ne kıvranan bir tüfek
son kuşu hatırlayıp

gürültüyle indirildi elek duvardan
demirci parmağına vurdu balyozu
bakırcı zehirlendi emince parmağını
fırıncı yaktı bakırdan ekmekleri
simitçi yandı dudağındaki susamdan

sen o gece doğdun
benim öldüğüm gece
beyaz bir beze sardılar beni
seni de
koparıp biraz ucundan

III.
eliyor
kavlayan tahta ve gergin süzgeç
korkunç bir hışırtıyla gidiyor elek
korkunç bir hışırtıyla geliyor
evler sallanıyor telin üstünde
uçuşuyor kiremitleri
eleğin altına düşen evler
yumuşak ve küçük evler mi?

eliyor
mazgallarından buhar yükselen
fay hatları kırık bir şehri
sokakları, elektrik direkleri ve köprüleriyle
bu sokağı elemese
bekler mi?

serinliği vuruyor, çekilene dek gölge
yoksa eledi mi
bir damla bırakmadan üstünde
korkunç bir hışırtıyla
ayakucundan geçen bu nehri

IV.
bir elden bir ele kaçıyor elek
sesini yükseltiyor
kısıyor elek
sık sık bırakarak yükünü
yağmurla dolu arasında

sıklaşıyor teller
sıklaştıkça
ya bırakmıyor
bir kabadayı hışmıyla
ya çizerek yüzünü
atıyor ayaklarına

kim söyledi
küçük dürbünlerle
sahnenin iyi göründüğünü
bazen eleğin altı
bir eleğimsağma renkli
bir savaş sığınağı siyah-beyaz
bir karaltı kadar derindir
bir loca değildir eleğin üstü
bir loca değildir

V.
elek döküldü
yerde bir çift göz, bir pabuç teki
sürüye karışan kurtlar
üç beş kelime
beş taştan dördü

VI.
elek duvarda
ne zaman yırtılmış bir yüz görse
yeri gözlüyor

MÜSTÂMEL

müstâmel bir gülüştü daha önce kullanılmış
benzeri defterlerde saklanan bir puldu
yerini ararken vazoda
teşrifatçı ilâhlara kurbanlar sundu

müstâmel bakışlar vardı çantasında
müstâmel tavırlar, kelimeler
müstâmel bir güneşi kokladı
müstâmel

telden tele atlıyor beyazlık
küller dökülüyor yastıktan
yanlış yer

teşrifatçı hırsıza benziyordu
aldım elinden feneri
tuttum yüzüne
keder

HÜKÜMDAR

hükümdar, hükmü geçmeyince dar
dar kapılardan geçmeli başı eğik
yalanla murassa tacını
çember gibi çevirmeli yollarda
hükümdar hükmü bir masal bilip

ne tuhaf mührün leke olması
ağacın sudan korkması ne tuhaf
ne tuhaf yüzde kum fırtınası
bir hükümdarın ağlaması ne tuhaf

uçar kokusu haşebî tespihlerin
vezirlerin elinde zergerdan, mercan
şahmaksut, kehribar, akik, kantaşı
sırtında otuzüç kere şaklayan
tane, durak, imâme, kamçı

tombak ibriklerden soğuk su akar
cariyeler kalkmaz mangal başından
bir gelincik fısıldar sarkıp ebrudan
abdest alırken üşür hükümdar

küreklerini hatırlar gölde kayıklar
koşmayı unutur av köpekleri
gülmeye başlar birden hükümdar
soytarılar denerken yeni giysilerini

ne çeşnicibaşı yemeği tadar
ne tellallar okur hükümlerini
gülabdândan gül dökülmez hükümdar
sahibine gösterir atlar yelelerini

kararır telkârî fincan zarfları
kahve kadar makbuldür köpüğü kanın
yorulup taşımaktan hatıraları
topukları toprakla tanışır hükümdarın

PANSUMAN

on numaralı şamandıranın üstünde üç kuş
balıkçı kuşlara attı ağını
bir sigara istedim
yanan bir pamukla sildi
kanayan dudağımı

on numaralı şamandıranın üstünde iki kuş
gömleğimin kolu kanadı
bir sigara istedim
yanan bir pamukla sildi
kanayan dudağımı

on numaralı şamandıranın üstünde bir kuş
elime değdi kanadı
bir sigara istedim
yanan bir pamukla sildi
kanayan dudağımı

İKİ NUMARA PENCERE KENARI

sağında karanlık oturuyor
solundaki koltuk boş
farlar gözlerini alıyor
alıyor ve başka bir şehre götürüyor
iki numara pencere kenarı
koridoru emen dolmakalemler
geceyi emen kurutma kâğıtları

bütün yolcular uyuyor
bütün yollara yer döşeği serili
şoförler tekme atarak açıyor kapıları
göz kapakları; yaylı kapılar
her seferinde sallanıp
dönüyorlar geri
iki numara pencere kenarı
uyuyamıyor gürültüden
şoförler
çarmıha geriyorlar gözleri

yüzünü cama yaslıyor
karanlığın içinden bir ağaç çıkabilir
çıkabilir ve yaz ortasında
dökebilir yapraklarını karlı bir tepeye
nefesi buhar yapıyor
belki bir şey görebilir
siliyor elleriyle

iki numara pencere kenarı
ne bir deniz kenarı
ne bir akvaryum
ya ne bu
solungaçları inip kalkan
camın önünde ağzını açıp
hava kabarcıkları çıkartan
gözleri mıhlı balık

iki numara pencere kenarı
balığı istiyor düğmeye basıp
koridorda ayak sesi yok
tekerlekli sandalyeleriyle
dolaşıyor hostesler
şoförler tekmeliyor kapıları

iki numara pencere kenarı
dudaklarını cama dayamış
öpüyor balığı

BAYRAMLIK

beyaz elbiseler giyer badem şekerleri
beyaz fincanlar, hatırın kefenleri
siyah bayramlıklar giyer ellerin
bir elmadan oyarken çürük tebessümleri

yalnızlık başucunda rugan pabuçlar
parlar kara atlar gibi sabahlara dek
tek şekerli çaylar içecek artık
tek şekerli
tek

vestiyere bırakıyor rüzgârı
o şimdi artık bir el değirmeni
yabancı olunca suya kayıklar
terkediyorlar nehri

yok yanacaktı daha üflemeseydi
o senin lambandı, o senin, senden
sönen yüzümde ne göreceksin
ruhumu, ağır taşı oynatma yerinden

FARKETTİM

terazinin bulutlar bir kefesinde
öbür kefede bir ağırlık yok
uçlar tahterevallide
adama bak gökyüzünü neyle tartıyor
mavi yerde

bir şeyler taşıyor gökyüzü kefesinden
bulutlar nefes nefese kararıyor
derine daha derine
sıcaklık yakışıyor yüze
hiç böyle ağlama görmedim ben
yaşlarıyla abdest alıyor

terazinin bir kefesinde bulutlar
öbür kefesinde ağırlık yoktu
adama bak gökyüzünü neyle tartıyor
bir dal papatya koydum kefeye
sarı gözleriyle elimden tuttu
mavi dengede

terazinin bir kefesinde bulutlar
öbür kefesinde bir dal papatya
bir dal daha atsam
mavi gökte

pikesinden tanıyorum uçağı
meleği ele veriyor başındaki tuğrası
ben farkettim, bir de babam
söylemiyoruz kimseye

UMMU ALİ

bu gelenlerden hangisi Ummu Ali
Ali'nin yanındaki
çömlekçinin parmakları, dağcının ayakları
kışta bir karpuz dilimi

köpükten bir kamçı şaklıyor arkasında
fellâhlar kaşıklıyor kahverengiyi
nehrin iki yakasında yoksul develer
koparıp boyunlarından çıngırakları
çığlıklarla fırlatıyorlar suya
tanıyorlar Ummu Ali'yi

Ummu Ali, Ali'nin elini bırakmıyor
göğsünde ağlatıyor bu küçük sevgiliyi
dağcı ayaklarını piramide saplıyor
çömlekçinin parmakları senin değil mi?

ŞAŞKIN

kutup yıldızı terkeder yerini
terkeder yerini okçularım
tutmadan bırakırlar elimi
nehirleri silinmiş haritalarım

kapıları düşer minarelerin
izlerimi çalar çöl hırsızları
poyraz güneyden eser
kıbleyi ateşte ararım

yeşille maviyi ayırdedemem
ressamların öfkesi düşer üstüme
yanlış tarif ederler
hep adres sorduklarım

kancalar yırtar ağzımı
plastik leğenlerde can çekişirim
katiller sokaklarda dolaşır
suçu üstüme alırım

kulelerden gözetlenir beklenen
köprüler indirilir ya kalelerden
kalelerin benim olmadığını
köprüler çekilince anlarım

BALIKLAR ÇAĞIRIYOR

iki çizgi arasında
bir ona yaklaşıyor, bir buna
her seferinde dönüyor yerine
yeri
yüksekte
manzarası güzel

bırak sığ suları
derinlerde bekleyenler
biriktirdiğin buğdayları döküp sahile
cehenneme gel
bunlar çığlıklar
balık çığlıkları

yerinde kalıyor
yerinde kalamıyor
iki çizgi arasında
birbirine paralel

ölü evinde defler çalıyor
daya kulağını denize
balıklar çağırıyor

KURDELE

şiir kitabına dayadı başını
kurdelesi düştü dans pistine
gözlerini yumdu suda nilüfer
kâğıttan kayığımı çekti üstüne

beyazlaştı elma elinde beyaz
geri aldı ödünç cümlelerini
kana karıştı zehri iğnenin
beyaz topuzlu aşk üstüne

demek yoktu kızın kurdelesinde
şiirin rujunda, söz lekesinde
balık tutmak yasak!
baş üstüne

demek yoktu kızın kurdelesinde

ISLAK BEZ

ıslak bezde kalır alnın sıcaklığı
cam arkasında kıpırdar buğu
ümmîdir okuyamaz dudaklarını
nasıl bir alfabe bu

anahtar söz verir anahtarlığa
kapıda uyur geceler boyu
şiir küser koştuğu dağa
nasıl bir alfabe bu

ah bu müflis tüccarı ayıplamayın
bir vitrinden seçtim ben onu
fiyatını bilmiyordum
etiketi yoktu

CEKET

sallanıyor ceket askıda
ceplerinde mektuplar
iki beden inceldi
tam geliyor rüzgâra

askının üç ayağı var
ceketin iki kolu
herkes okusun mektubunu
sen okuma

sallanıyor ceket askıda
ya da
özleyen ipi
dağılmış bir kolye bu

ADAM ASMACA

bir oyundu, çocukluğumuzda oynardık
önce nokta nokta bir cümle
ve sonra harf sorardık
ilk bilemediği harfe bir kafa
ikincisine bir gövde
çizgilerden darağacı kurardık
çocuktuk, güzel oyunlarımız vardı
boş vakitlerimizde
birbirimizi asardık

GÖLGELER BÜYÜRKEN

selamı için neler vermezdim
ses dağa çarpıp döndüğünde
bilseydim gölgeler büyüyecek
güneşte yürümezdim

önceleri daha güzeldi neden bugün
bir el kuru çalıları tutuşturdu
rötuşu bitmemiş resimler
aceleyle tab oldu

ben imza atmayı bilmem
parmak bassam olur mu?

FOTOĞRAF

grup halinde fotoğrafınız çekilirken
üstüne başına çeki düzen
taranan saçlar
takınılan ifade

lütfen!
lütfen gülümse!
fotoğrafın çekiliyormuş gibi her an

bu yalnızlık
koridora düşen
demir para gibi çınlayan

bu sessizlik
çocukların bıraktığı
okul gibisin akşam

MASAL

sabah serini
derindeki balığı üşütmüştü
ısınmak isteyen balık
biraz yukarı çıkıp, ağa düşmüştü
balıkçı insaflıydı
balığı ısıtmalıydı
yaktı ateşi, yağı kızdırdı
balığı attı
balık üşümüyordu artık
pulları diken diken olmuyordu soğuktan
balıkçı ne iyi insandı
balık ne lezzetli katık

HİKÂYE OLUNUR Kİ

hikâye olunur ki
kızgın yağlar dökülürken burçlardan
tırmanırmış kaleye kesik kollu bir adam
gümüş pullara dönüşürmüş dökülen teni
daha yere varmadan

hikâye olunur ki
isli taşlarda gömülü tırnakları
silemezmiş tek kolla, alnında terler
eski bir ilâhiye sarılı dudakları

hikâye olunur ki
hiç kimse görmemiş inlerken onu
kaldırıp başını görünceye dek
bir kazanın kulpunda kesik kolunu

hikâye olunur ki
burçta isyan çıkmış adam yanmıyor diye
küflü kazanlar taşınmış biteviye
altın sarısı olmuş kızdıkça teni
halay çekmiş kuyumcular kale dibinde

hikâye olunur ki
kızgın yağları şerbet sanarmış
resimli bir kutu taşırmış adam kalbinde

BUZLU SES

gemileri çekiyorlar iple
gemiler ne ki
çekemiyorlar buzu
sesinin üstündeki
hırsız elleriyle dolu kuyuda
benim ellerim ne ki

TELVE

aslında cellat ölür her gün yeniden
telvesinde yarı ezik bir dudak
yazarken ölülerin falını
mektepli sandalyelerin kırdığı kalem
kan tadı gelir kahveden

bir günah işle ve onu öldür
geçmeden bir deniz kenarından
bir günah işle ve onu öldür
takmadan köpüklerini peşine
ahtapotları, denizatları ve yıldızlarıyla
mürekkep balıklarını kurutmadan gidişi
bir günah işle ve onu öldür

akirakitap

978-975-7796-62-X
9 789757 796626
ŞULE YAYINLARI 96
ŞİİR DİZİSİ 3
www.suleyayinlari.com
₺8